

bruge af Statskassens Penge, skulde gaa frem med saa stor Varsomhed, som Regeringen altid anbefaler os, var det en anden Sag, men da vi skulle det, vil jeg tillade mig at anbefale Folketinget, at man ser med et kritisk Blik paa denne Sag. Jeg for mit Vedkommende kan ikke være med til at give Forslaget min Stemme i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Christian Rasmussen: Jeg er for en stor Del enig i de Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik). Vi ere jo i indeværende Rigsdagssamling komne op paa et ret imponerende Tal af Lønningslove for en hel Mængde forskellige Etater, for Embeds- og Bestillingsmænd i høje og lave Grader, og nu igennem dette Forslag for Embedsmænd i en af de højeste Grader, vi overhovedet have her i Landet. Vi ere maaske komne ind paa en Glidebane. Maaske har det ikke helt kunnet undgaas, idet man jo i adskillige Etater, naar der har været Tale om at forbedre Lønningerne, ogsaa har maattet medtage de højest lønnede Embedsmænd indenfor vedkommende Etat. Jeg mener dog, at man her maatte kunne have ventet noget med at tage disse højt lønnede Embedsmænds Lønninger frem til Revision, saa meget mere som disse jo ikke staa i Forbindelse med lavere lønnede Embedsmænd indenfor Etaten, og at det altsaa ikke med Rette fra deres Side kan siges, at man ved at forhøje deres underordnede Løn og forbigaa dem begaar en Uretfærdighed imod dem. De staa nemlig ikke i nogen som helst Forbindelse med lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd. Det forekommer mig derfor, at ligesom man har kunnet gøre det paa andre Punkter, maatte man ogsaa have kunnet vente noget med at tage netop disse Lønninger op til Revision og ikke gøre det i Aar, hvor vi jo efter den højt ærede Ministers Mening, som det ogsaa blev fremført af det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), staa spændte ganske overordentlig haardt for, saaledes at det kniber paa andre Punkter, hvor det var mere nødvendigt at faa Ministeriet til at gaa ind paa Udgifter.

Jeg skal yderligere tilføje, at denne Lov ganske sikkert vil faa Konsekvenser. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at vi, hvis denne Lov nu gaar igennem, til næste Aar ville se et Lovforslag om Forhøjelse af Lønningerne for Indehaverne af første Klasses Retsbetjente og adskillige af vore Borgmesterembeder, Embedsmænd,

der hidtil have haft de samme Lønninger, som de her omhandlede Embedsmænd. Ganske vist have saa de her nævnte Embedsmænd: Overpræsidenten og Amtmændene hidtil haft Huslejeogdtgørelse og forskellige andre Emolumenter, men Grundlønningen har været den samme for dem som for Retsbetjente og Borgmestre i første Klasses Embeder. Det er vist derfor ganske rimeligt, at vi til næste Aar ville se disse Mænd troppe op. Og er det foreliggende Lovforslag ikke en Følge af en Beslutning af en Fagforening af Amtmændene og Overpræsidenten, kunne vi være ganske rolige for, at det Forslag, der til næste Aar vil komme fra første Klasses Embedsmændene, vil blive en Følge af en saadan Beslutning, derom nærer jeg ingen Tvivl.

Det forekommer mig derfor, at man fra Ministeriets Side godt kunde have ladet dette Lovforslag vente noget. Saa sent paa Samlingen som det er fremkommet, forekommer det mig ikke at være rigtig passende. Men jeg skal paa den anden Side ikke modsætte mig, at Lovforslaget gaar videre til Behandling i et Udvalg, og jeg vil da antage, at det Udvalg, hvortil Forslaget henvises, vil give det en passende Behandling og, jeg vil føje til, ikke forhaste sig alt for stærkt.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at som Stillingen er i Øjeblikket, kan det i nogen Grad se ud, som om de Lønningslove, der ville blive fremmede i indeværende Rigsdagssamling, ville blive dem, som hver for sig ikke betyde saa stort økonomisk, men som særlig tage Sigte paa at hjælpe de højest lønnede, medens man kan risikere, at de Love, som koste Staten noget, de, som angaa de mange, de lavt lønnede, kunne blive holdte tilbage. Jeg vil gerne forvare os imod, at dette skulde ske, og derfor er det, jeg siger: Lad et Udvalg faa dette Lovforslag og give det en passende Behandling sammen med Forslag af samme Beskaffenhed, tagende Sigte paa at hjælpe de højere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd. Lad os gemme dem og se, hvorledes det gaar med de store Love, der først og fremmest tage Sigte paa at hjælpe de smaa, og lad os ikke løbe den Risiko, at det bliver denne Lov eller Love af lignende Beskaffenhed, der gaa igennem, medens de smaa ikke faa deres meget lave Lønninger forbedrede.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg skal, som nævnt, ikke modsætte mig, at Loven havner i et Ud-